

Početak

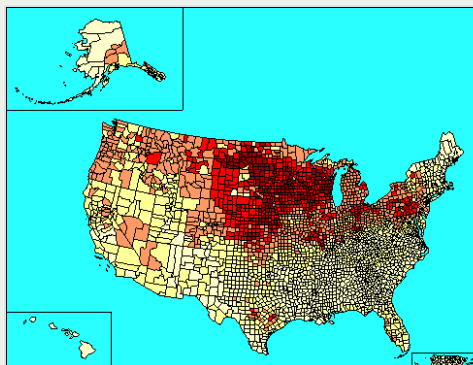
O nama

Kontakt

Izbornik

Aktualno
Najnovije vijesti
Uvodnik
Hrvatska
Unutarnja politika
Gospodarstvo
Bosna i Hercegovina
Vanjska politika
Iseljništvo
Gledišta
Povijest
Kultura
Znanost
Društvo
Religija
Kolumne
Feljtoni
Intervjui
Izjave tjedna

Nalazite se ovdje: Početak > Unutarnja politika > SAD – država apsolutnog programiranja uma

Što kad Josip Perković
progovori?
četvrtak, 03. travanj 2014. 15:17

SAD – država apsolutnog
programiranja uma
četvrtak, 03. travanj 2014. 00:52

IGRE S GRANICAMA – Hrvati u
BiH su garancija hrvatske
državnosti
četvrtak, 03. travanj 2014. 15:10

Anketa

Tko je bio glavni prodavač
naše lne?

- ☐ Ivica Račan i Ljubo Jurčić
☐ Stjepan Mesić i Tomislav
Dragičević
☐ Ivo Sanader i Damir
Polančec
☐ Neki drugi "dvojac"
☐ Stari "inašiji"

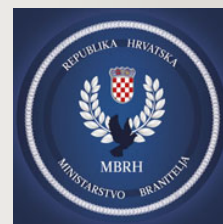
[Glasuj](#)

Vidi detalje

Petak, 04/04/2014 18:36:17

Tko je Online?

Trenutačno aktivnih gostiju:
352 gostiju i nema članova
online

Poveznice

Vlada RH
Fond za zaštitu okoliša i
energetsku učinkovitost
Matica hrvatska
Nacionalna i sveučilišna
knjižnica
Hrvatski državni arhiv
Hrvatska akademija znanosti i
umjetnosti
Hrvatski institut za povijest
Društvo hrvatskih književnika
Portal Hrvatskoga kulturnog
vijeća
Hrvatski informativni centar
Hrvatski memorijalno
dokumentacijski centar
Domovinskog rata
Glas koncila
Slobodna Dalmacija
Novi list online
Hina

Prijavi se

Korisničko ime

Lozinka

Zapamti me ☐

[Prijava](#)

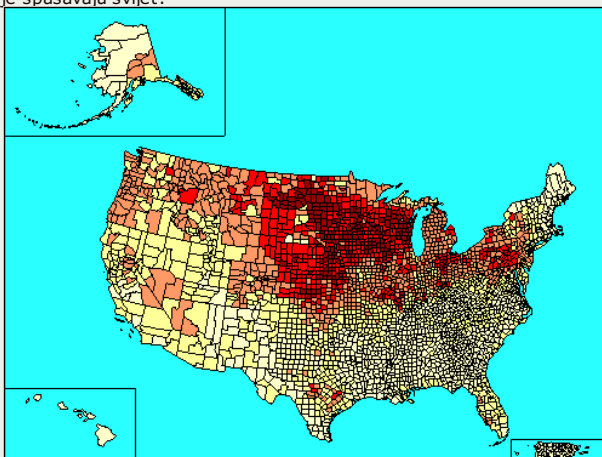
Zaboravili ste lozinku?
Zaboravili ste korisničko ime?
Kreiraj korisnički račun

SAD – država apsolutnog programiranja uma

Objavljeno petak, 04. travanj 2014. 00:00 | [Facebook](#) | [Twitter](#)

Američki Nijemci u službi Ujedinjenoga Kraljevstva

U državama na masonsko-iluminatnoj transversali (Washington - London - Jeruzalem) gdje je stvoren program „jedinstvene svjetske države“ manipulacija ljudskim umom privedena je samom kraju. Ona je programirana u pomalo drugom smjeru nego u „beznačajnim državama“ za „Veliko oko“, kao primjerice u Hrvatskoj. U tim „važnim državama“ percepcija ljudskog uma postala je zastrašujuća. Hipnotizirani puk slavi osvajačke pljačkaške pohode svojeg državnog ratničkog stroja, pustolovi i osvajači postaju im nacionalni osloboditelji, a njihove države postaju nove Atlantide koje spašavaju svijet.

Gdje su u SAD-u najgušće naseljeni njenački doseljenici

Upravo u tim zemljama najeklatantnije se krše ljudska prava gdje niti jedna nevladina udruga, kao ni vjerska sekta, ne može dobiti dozvolu za rad dok nije prošla najstrožu kontrolu njihovih državnih obavještajnih službi. Odlaskom njihovih članova u inozemstvo, oni automatski postaju državni agenti i špijuni, i što je zanimljivo: nikada od ni jednog od njih ne može se čuti niti jedna loša riječ o državi iz koje dolaze (prava suprotnost s većinom takvih udruga iz Hrvatskoj koje se natječu tko će više „popljuvati“ svoju zemlju, svoj narod, svoje branitelje...).

U tom svijetu kontroliranog društva, poglavito u SAD-u, programirani puk ne samo da ne vidi „dalje od svoga nosa“, on više nije sposoban raspoznati niti najveću iluziju od istine. On živi u strašnoj opsjeni, on je sve manje čovjek a sve više stroj ili bolje rečeno dodatak stroju pošto mu je poput kiborga „matrica programirane istine“ ugrađena u mozak. On i po prirodi postaje sve zaglupljeniji, jer mu i sustav javnog školstva (školstva za „ljudski korov“) uskraćuje temeljna znanja o pravoj matematici, istinitoj povijesti, osnovnim društvenim spoznajama itd.

Iz razloga što su Sjedinjene Američke Države predodređene od „Velikog oka“da budu nosioci grandioznog projekta *Kozmopolitska Država Svijet*, kod američkog puka su primjenjivani „školski“ primjeri kontrole uma. Stoga je nužno „prošetati“ kroz povijest. Poznato je da u SAD-u uoči Prvog svjetskog rata nije postojalo antinijemačko raspoloženje, već je bilo obrnuto. Razlog je manje poznat, a on je očit ako znamo da je većina Amerikanaca njemačkog podrijetla, znatno više nego engleskog, a službeni jezik je postao engleski iz dobro poznatog razloga. Nakon što je „Veliko oko“ putem srpske masonske lože *Ujedinjenje* i njene filijale *Crne ruke* insceniralo rat Sarajevskim atentatom gotovo svi javni mediji u SAD-u koji su već tada bili u cionističko-masonskom vlasništvu počeli su širiti propagandu da Amerikanci, u službi svjetskog mira, moraju ući u rat na strani sila Antante. Čak je i američki predsjednik Woodrow Wilson bio zgranut moći medija i tajnih masonsko-cionističkih organizacija, shvaćajući da ustvari oni upravljaju SAD-om što je kasnije i napisao u poznatoj zatajivanoj knjizi *Nova sloboda*. Trebalo se samo dogoditi „klik“ u američkim mozgovima!

I slavna Doris Day, pravim imenom Doris Mary Ann Kappelhoff, je njemačkoga podrijetla

"Klik" se uskoro dogodio u režiji Winstona Churchila, Prvog lorda Admiraliteta Ujedinjenog Kraljevstva, kada je potopljen britanski preokooceanski brod *Lusitania*. *Lusitania* nakrcana američkim državljanima uputila se početkom 1915. godine iz New Yorka u Englesku. Međutim, brod je osim putnika bio i nakrcan oružjem i strjeljivom u vlasništvu poznate tvrtke J. P. Morgan & Co. koje se trebalo prodati Engleskoj i Francuskoj za rat protiv Njemačke. Uzalud je njemačka vlada upozoravala Amerikance putem zakupljenih oglasa u medijima SAD-a da će brod zbog prijevoza oružja biti potopljen i da putnici odustanu od putovanja. Američki predsjednik Woodrow Wilson, navodno ucijenjen zbog izvanbračne afere, nije reagirao.

Winston Churchill znao je za svaku njemačku podmornicu koja se nalazila u blizini kanala La Manche, koji razdvaja Englesku od Francuske, pošto je još 14. listopada 1914. godine engleska tajna služba uspjela dekodirati njemačke šifre, ali je ciljano bez ikakve pratnje ostavio brod da ide tim pravcem. *Lusitaniju* su prema službenim priopćenjima potopila torpeda njemačke podmornice 7. svibnja 1915. godine, a ne strašna eksplozija streljiva koje se nalazilo na brodu, pošto službeno na brodu uopće nije bilo streljiva. Istragu su formalno pokrenule američka i engleska vlada i istina o potapljanju broda je zataškana. Rasplamsan je „plamen srdžbe“ Amerikanaca prema Njemačkoj i Sjedinjene Američke Države su ušle u rat na strani Antante, s parolom „očuvanja demokracije u svijetu“. A tko je poslije uopće pitao za više od 1200 potopljenih putnika, namjerno žrtvovanih?

"Klonirana situacija" dogodila se i tijekom Drugog svjetskog rata. Judeo-masonski vlastodršci u SAD-u pomoću omiljenog predsjednika Roosevelta – Harold Ickes, sekretar FDR-a; Henry Morgenthau, američki ministar trezora; Eugene Meyer, finacier, javni službenik i vlasnik *Washington Posta* (danas je vlasnik njegov unuk) i ostala „braća“ – uradili su isti scenarij kao kad su SAD uvučene u Prvi svjetski rat. Naime, protivnici rata u SAD-u bili su golemoj većini jer nisu htjeli da milijuni Amerikanaca stradaju u ratu za cionističko-engleske interese, a među njima se posebice isticao slavni američki pilot Charles Lindbergh.

FDR je vješto isplanirao kako uvući SAD u rat, a da pritom predsjednik Roosevelt ne pokvari svoj pažljivo građeni imidž „glasnika mira“. Bilo je svejedno koga potaknuti da prvi napadne, Japan ili Njemačku, jer rat s jednom zemljom automatski je značio i rat s drugom. Prvu šansu dobio je Japan. Njega se moralo isprovocirati. Američka flota na Pacifiku stvorila je sa zapadne strane oružani zid od brodova, čime je Japanu spriječeno bilo kakvo snabdijevanje, a osim toga uveden mu je i potpuni embargo na uvoz nafte. Činjenica je da se još 1932. godine, kada su SAD vršile manevre na Pacifiku, ustanovilo kako je Pearl Harbour ranjiv s udaljenosti od čak 60 milja. Upravo zato gurajući Japan u rat, Roosevelt se poslužio Pearl Harbourom kao mamcem, pri tomu ciljano držeći vojno nespremnu Pacifičku flotu u vodama Havaja kao pozivnicu za rat. Između ostalog, i sovjetski špijun Richard Sorge koji se infiltrirao u njemačku ambasadu u Japanu, u dogovoru s Amerikancima svojski se trudio uvjeriti japanske službene vlasti kako Japan ne treba napasti SSSR, već krenuti na jug. (Dr. Albert D. Pastore: *Čudnije od fantazije*, <http://www.opfn.org/apfn/WTC STF.htm>)

Prema kasnije utvrđenim dokazima (o tome je jedino pisala američka tiskovina *The Chicago Tribune*) američki predsjednik F. D. Roosevelt znao je točan dan napada na Pearl Harbor, ali nije ništa poduzeo. Roosevelt je još dok su SAD bile "neutralne" (Američki kongres je proglasio neutralnost Sjedinjenih Država donijevši zakon *Neutrality Act* kojim se zabranjuje miješanje u sukob zabranom isporuke oružja bilo kojoj zaraćenoj strani) tajnim planom *Rainbow Five* svojim potpisom jamčio američku invaziju na Europu 1943. godine u suradnji s Britancima i Sovjetima. Nužno je bilo da pogine 2341 američkih vojnika, 68 civila, 1143 da bude ranjeno, a uz to i da se potopi osamdeset ratnih brodova i dvije stotine zrakoplova, kako bi se uvuklo SAD u rat. Stoga ne čudi Rooseveltova izjava svom suradniku Harryju Hopkinsu, nakon što je 6. prosinca 1941. godine pročitao presretnutu japansku poruku iz koje se iščitao kako će Japanci sutradan napasti Pearl Harbor: „*Pustimo neka se dogodi! Ovo znači rat!*“

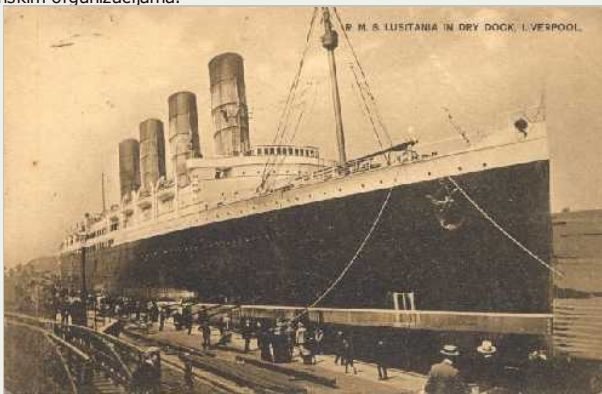
Medijska manipulacija nad američkim pukom "najblstavija" je poslije događaja 11. rujna 2001. godine. Bushova administracija je za taj teroristički čin bez i jednog dokaza optužila Osamu bin Ladenu, Saudijca jemenskog podrijetla. Zanimljivo je da je tog građevinskog poduzetnika i ne baš uvjerenog islamskog vjernika odgojila i obilno financirala vlada Jimmyja Cartera u vremenu sovjetske okupacije Afganistana. Za vrijeme Hladnog rata Trilateralna komisija sa svojim čelnim čovjekom Zbigniewom Brzezinskim sustavno je poticala islamski fundamentalizam u zemljama polumjeseca oko Sovjetskog Saveza, pomoću kojega je destabilizirala sovjetske granične muslimanske zemlje. Bin Laden je bio šef novačenja muslimanskih fundamentalističkih boraca, odnosno militantnih plaćenika "Velikog oka". Pretpostavlja se da je bin Laden unovačio preko deset tisuća „boraca za slobodu“ iz više od četrdeset zemalja koji su se obučavali u Pakistanu pod kontrolom pakistanske tajne službe ISI i američke CIA-e, ali i u prestižnim vojnim institucijama SAD-a. Završetkom Hladnog rata i raspadom Sovjetskog Saveza bin Ladenovi plaćenici, koji su samo kratko vrijeme bili bez posla jer su se vrlo brzo uključili u žarišta upravljanih kriza, samo sada na suprotnoj strani, postali su nepoželjni, višak među ljudskom populacijom jer je zemlje islamskog fundamentalizma koje su izvršile svoju zadaću trebalo bilo „demokratizirati“. (F. William Engdahl: *Stoljeće rata 2*, Detecta, Zagreb, 2008., str. 15., 134. i 135. i Davor Domazet Lošo: *Klonovi nastupaju*, Detecta, Zagreb, 2007., str. 352.- 358.)

Danas je gotovo cijeloj svjetskoj javnosti jasno da se tako sofisticirani zločin od 11. rujna 2001. godine nije mogao dogoditi u organizaciji pustinskog čovjeka Osama bin Ladena. Američkoj javnosti je to malo manje jasno s obzirom na činjenicu da su svi mediji SAD-a pod strogom kontrolom Vijeća za međunarodne poslove (CFR-a). Bez obzira na izvršene ekspertize koje su dokazivale i različite činjenice, od onih da su neboderi urušeni eksplozivom postavljenog na ključna mjesta u podnožju nebodera i detoniranih u trenutku prolaza zrakoplova kroz nebodere, pošto zapaljeni kerozin ne može prouzročiti taljenje čelika, pa do onih da je to ipak moguće, ali da su zrakoplovi upravljani daljinski sustavom *Kiklop*, gdje se kontrola zrakoplova sa zemlje

A School with a View

oduzela pilotu, itd. Sam čin toga zločina najmanje je bitan, arapske kamikaze poslužili su svrsi. Možemo samo pretpostavljati tko izravno stoji iza tog zločina, CIA, CFR, ASC, AIPAC, JINSA, ZOA, ili izraelski MOSAD? No, je li i to važno ako znamo tko upravlja svim tim poluslužbenim judeo-masonskim organizacijama.

Aluzijom na Pearl Harbor, živi simbol za sve Amerikance, predsjednik George W. Bush samo je razotkrrio gole činjenice. Upravo kao i poslije čuvenih Rooseveltovih riječi: „Pustiti da se to dogodi“, panika i domoljubni zanos prostrujali su ponovno kroz američki zombizirani narod. Vojska se u histeričnom ushitu mobilizirala i rat protiv „terora, protiv islama, protiv islamofašizma“, mogao je početi. Tiranija medijske manipulacija i ovim primjerom pokazala se je besprjekomom!

Danas je u SAD-u apsolutna diktatura „kontrola javnog mnijenja“. Mediji kao glavna pripomoćna poluga judeo-masonstva na sva važna nacionalna pitanja odgovaraju jednoglasno, bilo da se radi o onim „liberalnim“ mrežama kao što su CNN ili MSNBC ili onim koji se smatraju „konzervativnim“ poput FOX Newsa. Ako primjerice promotrimo izvješćivanja s Bliskog Istoka, jedni izvijestitelji se otvoreno slažu sa Izraelom, drugi će izgledati skoro neutralno, ali nitko se ne usuđuje išta loše kazati protiv Izraela, a kamoli da otvoreno kažu kako vlada SAD-a podupire krivu stranu u arapsko-židovskom sukobu. Kad su američke oružane snage poslone okupirati Irak, najvećeg Izraelskog suparnika na Bliskom Istoku, niti jedni mediji nisu smjeli istaknuti kako to odgovara više Izraelu nego SAD-u. Prikrivanje Iranskog nuklearnog plana je drugi primjer. Svi mediji prikazuju Iran i njegovog predsjednika kao opasnost u svijetu, prije nego granicu izraelskoj nadmoći nad cijelim okruženjem. Izostavljaju činjenicu da upravo SAD i Izrael posjeduju atomsko naoružanje i da su oni najveća opasnost za svijet (*Tko upravlja Amerikom?*, National Vanguard Books, Inc., listopad 2010., str. 3.).

Sinkronizacija američkih medija shvatljiva je ako znamo tko su vlasnici divovskih medijskih korporacija, te da sve njih umrežuju članovi Vijeća za inozemne odnose (CFR). Osim toga, tih nekoliko medijskih kartela kontroliraju i tisuće malih regionalnih i lokalnih medijskih mreža. U neravnopravnoj konkurenciji mali mediji si ne mogu priuštiti neovisne novinare, a kamoli strana dopisništva. Oni „svoje vijesti“ moraju kupovati od pružatelja usluga, a to su upravo ti medijski karteli. Zato i imamo situaciju potpune kontrole uma nad američkim čovjekom, koji ima potpuno iskrivljenu sliku o događajima u Iraku, Afganistanu, navodnoj prijetnji Irana, „događanju naroda“ u arapskim zemljama – Libiji, Egiptu, Siriji..., kao i danas u Ukrajini, jer jednostavno nema nikakve mogućnosti dobiti objektivniju „sliku o svijetu“. To mu pospješuje i amerikanizirani način života, jer Amerikanci jednostavno žive, kako kaže pisac Jeffrey Grupp, kao beskućnici, u nedostatku intimitete razorenih obitelji. Dok im djeca borave u cjelodnevnom boravku ili u školama oni su za to vrijeme postali robovi korporacija „Velikog oka“ radeći u njegovim „radnim logorima“.

Najveći američki elektronski i zabavni multimilijarderski medijski konglomerat je AOL- Time Warner koji kontrolira televizije CBS, CNN i HBO, grupaciju časopisa Time kao i druge časopise, filmsku kompaniju Warner Bros i još neke filmske studije u Hollywoodu, najveću internetnu tvrtku AOL itd. Walt Disney Co. je drugi po veličini medijski div u SAD-u. U njegovom je vlasništvu nekoliko televizijskih kompanija (Touchstone Tv, Buena Vista, Capital Cities/ABC koja ima puno podružnica u Europi i dr.), nekoliko holivudskih filmskih kompanija (Walt Disney Motion Pictures, Touchstone, Caravan i Hollywood Pictures) itd. Zatim su tu medijski karteli Viacom Inc., News Corporation, Newhouse Group i dr. koji također imaju razgranatu mrežu televizijskih, radijskih i internetnih kompanija kako u SAD-u tako i diljem svijeta. Zajedničko svim elektronskim medijskim konglomeratima je to da su im svi vlasnici, gotovo svi predsjednici te vodeći urednici i direktori Židovi-cionisti. Otuda je i shvatljiva percepcija američkog javnog mnijenja! (F. William Engdahl: *Stoljeće rata 2*, Detecta, Zagreb, 2008., str. 314.).

Ista „priča“ je i s tiskanim medijima. Iako novine konstantno gube korak za naprednijom tehnologijom te im je tiraža iz godine u godinu sve manja, i danas gotovo 50% Amerikanaca starijih od 35 godina čita novine. Manje od 20% od približno 1400 današnjih novina u SAD-u je nezavisno, ostale pripadaju multimedijskim lancima. No, nezavisnim, obično lokalnim novinama, tiraža rijetko prelazi više od 1000 primjeraka dnevno iz čega proizlazi da se za samo 2 % američkih gradova može reći da postoji konkurencija dnevnih novina. Tri najveće „židovske“ novinske korporacije u SAD-u su New York Times (obitelj Arthura Sulzbergera), Washington Post (potomci bankara Eugena Meyera) i Wall Street Journal (Dow Jones & Company), gdje svaka od njih posjeduje mnoge regionalne listove, više radio i TV postaja te opskrbljuje ostale medije s „istinitim“ informacijama. Primjera radi, čak 506 listova diljem SAD-a kupuje vijesti od podružnice New York Timesa, New York Times News Service. Slobodno se stoga može reći da se jedino Židovi u SAD-u nisu amerikanizirali, već su se svi Amerikanci judeizirali!

Usprkos prividnoj raznovrsnosti jasno je da između američkih medija ne postoji neslaganje. No, pošto ne postoji nikakav alternativni izvor podataka ili ideja dostupnih američkom puku kako bi mu se omogućilo da samostalno oblikuje svoje mišljenje, on ima jedinstven pogled na svijet. U tom svijetu u kojemu se potiče multikulturalizam, jednakost i miješanje rasa, u kojem je nedodirljiva priča o mitskom holokaustu postala „svetinja nad svetinjama“, prosječni Amerikanac živi u maglovitoj ljušci, u hipnotičkom snu daleko od stvarnog svijeta. Što je najtragičnije, on u tom svom uvjetnom životu živi u fikciji vjerujući kako o nečemu odlučuje, kako nekoga izabire! No, sve je već ranije odlučeno i izabrano na skrovitim sastancima, bilo u CFR-u, Bilderbergu,

Trilateral... kao što je i slučaj sa „potrkušcem“ Velikog meštra Henrya Kissingera, Barackom Obamom itd.

Cenzura u medijima je apsolutna. Nitko od medija nije smio objaviti snimke mrtvih i ranjenih iz „događaja“ od 11. rujna 2001. godine. Nitko ne smije objavljivati zvjerstva američkih marinaca prigodom osvajačkih pljačkaških pohoda, a eventualno prikazani ubijeni i izmrcvareni domicilni civili prikazuju se kao kolateralne žrtve rata. Isto tako nema niti jednog medijskog komentara o zavađenosti, nedostatku društvene povezanosti, međusobnoj mržnji te kriminalu što je donio umjetno forsirani multikulturalizam. Ukoliko se ipak moraju prikazivati vijesti rasnog sukoba onda su one isključivo na ne-bjelačkoj strani. Mišljenja koja su mimo ovog službenog dozvoljenog spektra označena su kao ekstremna, čak rasistička.

Neupućeni čovjek ostaje zaprepašten pred spoznajom kako su mediji, a tako i oficijelna politika SAD-a emotivno pristrani na strani ne-bjelačkog pučanstva. I ne samo da su emotivno pristrani, već i kadrovski. U medijima ćemo zateći nerazmjerno veći postotak cmoputog stanovništva od udjela u ukupnom pučanstvu: obično na mjestu zamjenika direktora nekih novina, televizije ili radija (direktori su većinom Židovi), glavnih urednika, voditelja najpopularnijih emisija, spikera, glumaca, zabavljača itd. U državnim institucijama je isti slučaj, cmoputi ljudi su sudci, načelnici policije, ravnatelji institucija, predsjednici raznih udruga itd.

Zašto je to tako ako znamo da je masonskom rasističkom nadstaležu eugeničara opsesija stvaranje bjelačke superiome nordijske rase? Njihov „učitelj“, evolucionist Charles Darwin, poznat je kao jedan od najvećih svjetskih rasista i moralnih relativista. Prema uratku iz 1871. godine *The Descent of Man* (Podrijetlo čovjeka), Darwin nas u svojoj pseudoznanosti „podučava“ kako će u budućnosti doći do još veće evolucijske razlike između majmuna i čovjeka, potomaka zajedničkih predaka. Postupno će izumrijeti majmuni na višoj evolucijskoj razini (čimpanze, gorile itd.) i ostat će samo oni na niskoj evolucijskoj razini, kao babuni. Kod ljudi evolucija će ići u suprotnom smjeru, nestat će bića na nižoj intelektualnoj razini (cmci, Aboridžini i dr.) te će nastati zasebna vrsta *homo sapiensa* koja će uskrsnuti iz europske bijele rase.

Upravo u toj kontradiktornosti je rješenje zagonetke! Za eugeničare (masonski super stališ), njihovi poslušnici, pa bili oni i formalno visokorangirani službenici, jednako kao i planetarni puk su niži stališ buduće civilizacije čovječanstva. Oni su metafizički robovi, pa je logično da nakon rasnog izmiješanja i fizički drugačije budu oblikovani od „visokog, plavokosog i plavookog nadčovjeka“.

Dok ratnički stroj nove Atlantide stvara jedinstvenu svjetsku državu, maksima *Različitost je naša snaga* odjekuje u američkim medijima, školama, „nevladinim“ udrugama i dr. U loncu za taljenje pokušavaju se stopiti sve rasne, nacionalne i vjerske različitosti. Pokušava se stvoriti „jedinstveni Amerikanac“ podvrgnut metamorfozi kulturne promjene podčinjenoj svojoj vlastitoj umjetnoj sudbini. Tim pokušajem stvoriti će se recept za cijeli Planet. Jedinstveni ljudi bez rase i nacije – zombiji u postbiološkoj budućnosti spojit će se biološkim i tehničkim kibernetičkim sustavom, poput robota, na jedinstveni virtualni kompjuterski program kojim će upravljati „Veliko oko“. [Korišteni dijelovi iz knjige *Kontrola uma* (2013.)]

Mladen Lojkić

Samo registrirani korisnici mogu dodavati komentare.

3Comments